

Juliol 2019

«De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc» (Mt 10, 8)

En l'Evangeli de Mateu, Jesús dirigeix ??aquesta invitació als seus, als seus «enviats».

Ell s'ha trobat personalment amb una humanitat extraviada, que pateix, i ha tingut compassió d'ella. Per això desitja multiplicar a través dels apòstols la seva obra de salvació, de guarició, d'alliberament. Aquests s'han reunit al voltant de Jesús, han escoltat les seves paraules i han rebut una missió, un objectiu a la vida, i per ell s'han posat en camí: per donar testimoni de l'amor de Déu per cada persona.

«De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc»

Què és el que hem rebut gratis i hem de donar per la nostra part?

Els apòstols han experimentat la misericòrdia de Déu a través de les paraules, els gestos i decisions de Jesús i de tota la seva vida. Malgrat les seves debilitats i limitacions, han rebut la nova llei de l'amor i de l'acollida recíproca.

Sobretot han rebut el regal que Déu vol fer a tots els éssers humans: el do de si mateix, de la seva companyia pels camins de la vida, de la seva llum per prendre decisions. Són regals que no tenen preu, que superen qualsevol capacitat de recompensa que tinguem: és a dir, «gratuïts».

Els van rebre els apòstols i els reben tots els cristians per convertir-se ells mateixos en canals de manera que aquests béns arribin a totes les persones amb què es troben cada dia.

«De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc»

Escriu Chiara Lubich l'any 2006: «Al llarg de tot l'Evangeli Jesús convida a donar: donar als pobres, a qui demana, a qui desitja un préstec; donar de menjar a qui té gana, donar el mantell a qui et demana la túnica; donar gratis... Ell va ser el primer a donar: donar la salut als malalts, el perdó als pecadors, la vida a tots nosaltres. A l'instint egoista d'acaparar oposa la generositat; al pensar únicament en les necessitats d'un mateix, el preocupar-se de l'altre; a la cultura del posseir, la del donar [...]. La Paraula de vida d'aquest mes podrà ajudar-nos a redescobrir el valor de cadascuna de les nostres accions: des de les tasques domèstiques, del camp o de la feina, fins a l'acompliment de tràmits administratius, els deures escolars o les responsabilitats en el camp civil, polític i religiós. Tot pot transformar-se en servei atent i sol·lícit. L'amor ens donarà ulls nous per intuir el que els altres necessiten i atendre'ls amb creativitat i generositat. I com a fruit, es compartiran els dons, perquè l'amor crida a l'amor. L'alegria es multiplicarà perquè “fa més feliç donar que rebre” (Ac 20, 35)»[\[1\]](#).

És just el que explica la Vergence, una nena del Congo: «Anava a l'escola i tenia molta gana. Pel camí em vaig trobar amb el meu oncle, que em va donar diners per comprar-me un entrepà, però una mica més enllà vaig veure un home molt pobre. De seguida se'm va acudir donar-li els diners. L'amiga que venia amb mi em va dir que no ho fes, que pensés en mi mateixa. Però jo em vaig dir: jo demà tindrè què menjar, però, i ell?. Així doncs, li vaig donar els diners per a l'entrepà i vaig sentir una gran alegria al cor».

«De franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc»

El raonament de Jesús i de l'Evangeli és sempre rebre per compartir, mai acumular per a un mateix. És una invitació, també per a tots nosaltres, a reconèixer el que se'ns ha donat -energies, talents, capacitats, béns materials- i posar-los al servei dels altres.

Segons l'economista Luigino Bruni, «la gratuïtat és [...] una dimensió que pot acompanyar qualsevol acció. Per això no equival a “gratis”, sinó més aviat a l'inrevés, ja que la gratuïtat no és un preu igual a zero, sinó un preu infinit, al qual només podem respondre amb un altre acte de gratuïtat»^[2].

Així doncs, la gratuïtat supera la lògica del mercat, del consumisme i l'individualisme i crida a compartir, a socialitzar, a la fraternitat, a la nova cultura del donar.

L'experiència confirma que l'amor desinteressat és una vocació en tota regla, amb conseqüències positives inesperades que s'estenen com una taca d'oli a la societat.

Així va succeir a les Filipines el 1983. En aquell moment la situació política i social del país era molt difícil, i moltes persones buscaven una solució positiva. Entre elles un grup de joves decidides a donar la seva aportació de manera creativa: van obrir els seus armaris i van treure tot el que ja no necessitaven. El van vendre en un mercat de segona mà i van obtenir un petit capital amb el qual, partint de zero, van posar en marxa un centre social nomenat [Bukas Palad](#), que en la llengua local significa «A mans plenes». La frase de l'Evangeli que les havia inspirat, «de franc ho heu rebut, doneu-ho també de franc», es va convertir des de llavors en el lema de la seva iniciativa. En aquesta tasca es van unir diversos metges que oferien els seus serveis professionals de forma desinteressada, i molts altres que van obrir el cor, els braços i les portes de les seves cases.

Així va néixer i s'ha desenvolupat una gran acció social a favor dels més pobres que a dia d'avui ofereix els seus serveis a diverses ciutats de Filipines. Però l'objectiu més important que s'ha aconseguit i consolidat en aquests anys ha estat que els propis destinataris del projecte són els protagonistes de la seva recuperació, ja que recobren la seva dignitat com a persones i construeixen relacions d'amistat i solidaritat. Amb el seu exemple i el seu compromís, acompanyen moltes altres persones a sortir de la pobresa i a assumir la responsabilitat d'una nova convivència per a si mateixos i les seves famílies, per als seus barris i comunitats i per al món.

Letizia Magri

[1] 1.- Cf. C. LUBICH, «Paraula de vida, octubre 2006», Ciudad Nueva n. 435 (10/2006), p. 22.

[2] Cf. [http:// www.edc-online.org/it/pubblicazioni/articoli-di-luigino-bruni](http://www.edc-online.org/it/pubblicazioni/articoli-di-luigino-bruni).